

SKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **nezletilá K. J.**, narozena „X“, státní příslušnost nezjištěna,
zastoupena zákonnou zástupkyní (matkou) S. K., narozenou „X“,
obě t. č. pobytem „X“,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2019, č. j. OAM-399/ZA-P10-P10-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 24. 5. 2019, č. j. OAM-399/ZA-P10-P10-2019, **se pro vady řízení zrušuje** a věc se vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím své zákonné zástupkyně v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 24. 5. 2019, č. j. OAM-399/ZA-P10-P10-2019, jímž bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 1. strana)

podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že žalovaný porušil § 25 písm. d) zákona o azylu, neboť její matka se nemohla dostavit k poskytnutí údajů, protože jí nebyla doručena výzva. Zdůraznila, že žalovaný pochybil, neboť výzvu k poskytnutí údajů a k provedení pohovoru jí doručil na špatnou adresu, tudíž neměla možnost se s výzvou seznámit. Připomněla, že v žádosti o udělení doplňkové ochrany je uvedena adresa „X“, nicméně žalovaný doručoval na starou adresu „X“, přičemž nelze aplikovat fikci doručení, neboť na této adrese nebyla v době podání žádosti hlášena. Dodala, že o napadeném rozhodnutí se její matka dozvěděla náhodou, když poštovní doručovatelka zanechala výzvu k vyzvednutí rozhodnutí u sousedky na staré adrese, která posléze matku žalobkyně kontaktovala. Žalobkyně vysvětlila, že její rodiče ukončili nájemní smlouvu na staré adrese dne 18. 11. 2018 a přestěhovali se na novou adresu „X“, kterou má její matka uvedenu i v průkazu o povolení pobytu. Z těchto důvodů považovala žalobkyně napadené rozhodnutí za nesprávné.
3. Žalobkyně dále namítala porušení § 14b zákona o azylu a trvala na tom, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny, když oba její rodiče mají doplňkovou ochranu udělenou od 29. 3. 2011 a žalobkyně jakožto novorozenec je zcela závislá na péči rodičů. Podle žalobkyně současně došlo i k porušení čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť stát není oprávněn zasahovat do soukromého a rodinného života, pokud to není v souladu se zákonem a nezbytné, a k porušení čl. 3 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, neboť zájem dítěte nebyl pro žalovaného předním hlediskem, smluvní stát této úmluvy má povinnost zabezpečit, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů proti jejich vůli, a žádost dítěte nebyla posuzována pozitivním a humánním způsobem. Žalobkyni totiž hrozí, že bude nucena opustit území České republiky, ačkoli se jedná o novorozené dítě zcela odkázané na péči svých rodičů, kteří se nemohou vrátit do Kazachstánu, a proto jim v České republice byla udělena doplňková ochrana.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popřel oprávněnost žaloby, neboť ta neprokázala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že v průběhu řízení postupoval plně v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Trval na tom, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se dostatečně všemi skutečnostmi, které matka žalobkyně sdělila, a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí krom pohovoru, ke kterému se matka žalobkyně nedostavila. Podle žalovaného nebyla žalobkyně nijak zkrácena na svých právech a její tvrzení o doručování na špatnou adresu je toliko výmluvou. Žalovaný popsal průběh řízení a upozornil na to, že výzva k poskytnutí údajů k podané žádosti a k pohovoru byla matce žalobkyně doručena náhradním způsobem podle § 24 odst. 3 zákona o azylu uložením na příslušné provozovně držitele poštovní licence, neboť matka žalobkyně si nepřevzala písemnosti zaslané jí poštovní přepravou na adresu místa hlášeného pobytu. Žalovaný uzavřel, že stav spisového materiálu mu neumožňoval rozhodnout ve věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 2. strana)

Správní spis

5. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 18. 4. 2019 byla žalovanému doručena žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, kterou v jejím zastoupení podala její matka – zákonná zástupkyně žalobkyně. V žádosti uvedla svou doručovací adresu „X“ i své telefonní číslo a k žádosti připojila rodný list žalobkyně a kopii svého průkazu o povolení k pobytu č. „X“, ve kterém je uvedena totožná adresa.
6. Dne 29. 4. 2019 žalovaný vyzval žalobkyni k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a současně ji předvolal k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany (včetně poučení o následcích nedostavení se). Obě tyto písemnosti byly zástupkyni žalobkyně doručovány na adresu „X“, avšak zásilky se žalovanému vrátily s tím, že nebyly v úložní době vyzvednuty.
7. Následně dne 24. 5. 2019 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí. Předvolání k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany bylo zástupkyni žalobkyně doručováno na adresu „X“ a zástupkyně žalobkyně se na základě tohoto předvolání dne 11. 6. 2019 dostavila a napadené rozhodnutí převzala.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil (netrval na ústním jednání) a žalobkyně nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu platí, že *„[ř]ízení se zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“* Základním předpokladem pro aplikaci tohoto ustanovení je řádné předvolání žadatele k poskytnutí údajů nebo k pohovoru. Z § 22 odst. 4 věty první zákona o azylu vyplývá, že *„[ž]adatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se dostavit k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru.“* Pravidla pro doručování písemností jsou upravena v § 24

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 3. strana)

zákona o azylu, podle jehož odstavce 1 se písemnosti doručují účastníkovi řízení do místa jeho hlášeného pobytu. Náhradní doručení podle odstavce 3 tohoto ustanovení je možné jen tehdy, nebyl-li účastník řízení v místě doručení zastižen.

12. Soud nemá žádné pochybnosti o tom, že matka žalobkyně byla v době podání žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu i po celé následné řízení hlášena k pobytu na adrese „X“, kterou uvedla již v samotné žádosti a která je také vyznačena na jejím průkazu o povolení k pobytu č. „X“. Ve správním spisu zároveň není založen žádný doklad o tom, že by žalovaný adresu, na které je matka žalobkyně hlášena k pobytu, zjišťoval či ověřoval, ani žádný doklad o tom, že by matka žalobkyně v průběhu řízení byla hlášena na adrese „X“. Soud proto shledal, že závěr žalovaného ohledně adresy matky žalobkyně nemá oporu ve správním spisu a navíc je ve zjevném rozporu s listinou ve spisu založenou (tj. s kopií zmíněného průkazu o povolení k pobytu). V této skutečnosti spatřuje soud zásadní vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
13. Žalovaný současně opakovaně porušil § 24 odst. 1 zákona o azylu, neboť písemnosti adresované matce žalobkyně zasílal na jinou adresu, než na které byla hlášena k pobytu, tudíž podle názoru soudu nemohla ani nastat fikce doručení upravená v § 24 odst. 3 zákona o azylu. Matka žalobkyně tedy v rozporu s § 22 odst. 4 zákona o azylu nebyla řádně předvolána k pohovoru, neboť jí výzva k poskytnutí údajů a předvolání k pohovoru ze dne 29. 4. 2019 nebyly vůbec doručeny. V popsanych porušeních § 24 odst. 1 a § 22 odst. 4 zákona o azylu shledal soud zásadní vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť žalovaný řízení zastavil z důvodu, že se matka žalobkyně nedostavila k pohovoru, přestože ji v rozporu se zákonem k tomuto pohovoru řádně nepředvolal. Za dané procesní situace považuje soud za zcela nepřijatelné, že žalovaný označil oprávněné námitky žalobkyně upozorňující na chybnou doručovací adresu za výmluvy.
14. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že řízení vedené žalovaným bylo zatíženo podstatnými vadami, a proto soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Ostatními žalobními námitkami se soud pro nadbytečnost nezabýval, neboť po odstranění označených vad může být další vývoj správního řízení i jeho výsledek naprosto odlišný.
15. O návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě soud samostatně nerozhodoval, neboť odkladný účinek podle § 73 odst. 3 s. ř. s. trvá toliko od skončení soudního řízení a urychleným vydáním tohoto rozsudku, jehož právní mocí bude řízení skončeno, ztratil vlastní návrh na přiznání odkladného účinku žalobě význam.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch a žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, podle obsahu soudního spisu žádné náklady řízení nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 4. strana)

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 23. července 2019

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce